

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

L. M. H., narozen X
bytem X
zastoupený JUDr. Matoušem Jírou, advokátem
se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra,
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a imigrační politiky ze dne
12. 8. 2022, č. j. OAM-398-21/ZR-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2022, kterým mu byla podle ust. § 87l odst. 1 písm. e) zák. č. 326/1999 Sb., zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a podle ust. § 87l odst. 3 zák. č. 326/1999 Sb. mu byla stanovena lhůta k vycestování z území 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, resp. ode dne propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v žalobě uvedl, že správní řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu bylo se žalobcem zahájeno z důvodu podle ust. § 87l odst. 1 písm. e), tedy proto, že žalobce byl pravomocně odsouzen soudem České republiky pro spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.
3. Žalobce připustil, že v předmětné věci není sporu o tom, že byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, má ale za to, že v jeho případě není naplněna druhá podmínka aplikace ust. § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, tedy že povolení k trvalému pobytu může být zrušeno pouze pokud důvody zrušení povolení k pobytu budou přiměřené jeho dopadům na soukromý a rodinný život cizince. Žalobce má za to, že by zrušení jeho trvalého pobytu by tedy s ohledem na okolnosti jeho případu bylo nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života.
4. Proto žalobce namítá, že žalovaný neprovedl šetření týkající se jeho soukromého a rodinného života v České republice, a následně se pak řádně nezabýval dopady rozhodnutí na jeho další život. V rámci řízení před žalovaným tedy nebylo respektováno ust. § 3 správního řádu, protože žalovaný do spisového materiálu založil toliko odsuzující rozsudky týkající se žalobce, výpis z rejstříku trestů, archivní dokumenty z předchozího řízení vedeného proti žalobci, ale k aktuálnímu rodinnému životu žalobce neprovedl žádné šetření. Žalobce tak má za to, že skutkový stav věci nebyl řádně a dostatečně zjištěn, a v důsledku absence skutkových zjištění žalovaný nemohl řádně posoudit přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí na žalobcův další život.
5. Žalobce ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 9. 6. 2022 uvedl, že v České republice žije po dobu delší 20 let, že má na území České republiky dlouholetou družku, paní H. T. K., se kterou před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody sdílel společnou domácnost. Ve společné domácnosti žil žalobce také s V. T. Q, nar. Y, o kterou pečuje jako o vlastní dceru. Žalobce proto navrhoval, aby žalovaný vyslechl jak jeho družku, tak jeho nevlastní dceru, o kterou před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody nesporně pečoval, ale žalovaný ani jeden z těchto důkazů neprovedl, s odůvodněním, že citové vazby žalobce a jeho rodinných příslušníků nezpochybňuje.
6. K tomu žalobce namítal, že výsledky družky a nevlastní dcery nenavrhoval k prokázání vzájemných citových vazeb, ale k objasnění toho, jaké likvidační dopady by ukončení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pobytu žalobce na území České republiky mělo na jejich další rodinný život. Ze spisového materiálu, zejména ze sdělení sociálního odboru Úřadu městského části P. ze dnů 21.10.2016 a 4.4.2017 vyplývá, že žalobce se dobrovolně ujal péče o v té době nezletilou V. T. Q., které poskytl náhradní rodinné zázemí, když vlastní biologičtí rodiče o ni neprojevovali jakýkoliv zájem. S ohledem na tuto skutečnost je žalobce zřejmé, že definitivní ukončení pobytu žalobce na území České republiky nevlastní dceru zasáhne velice citelně, což mělo být prokázáno právě navrhovaným výsledkem.

7. Žalobce poukázal na to, že jako pravomocně odsouzenému cizinci se záznamem v rejstříků trestů mu nebude uděleno ani krátkodobé vízum, ani jakékoliv pobytové oprávnění, což vyplývá ze stávající zákonné úpravy. V důsledku zrušení povolení k trvalému pobytu dojde k dlouholetému odloučení žalobce od jeho nejbližších rodinných příslušníků, kdy osobní kontakt nebude moci být realizován ani formou krátkodobých návštěv. Družka žalobce aktuálně pečuje o dvě své vlastní děti a také o nevlastní dceru žalobce, a nebude schopna hradit letenky do Vietnamu pro celou rodinu, takže návštěva žalobce ve Vietnamu tak bude přicházet v úvahu pouze výjimečně. Nevlastní dcera žalobce je nezaopatřenou osobou, takže ani u ní nelze o vycestování do Vietnamu na vlastní náklady reálně uvažovat. Zrušení povolení k pobytu tak bude mít za následek rozpad rodiny a rodinného života. Toto odloučení způsobí členům rodiny nejenom emoční újmu, ale bude mít vliv i na celkovou finanční kondici rodiny a možnosti dětí se v budoucnosti věnovat dalšímu studiu.
8. Dále žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že *„nepodmíněný trest odnětí svobody bude mít rozhodně větší dopad do rodinného života účastníka řízení než zrušení povolení k trvalému pobytu.“* V době nepodmíněného výkonu trestu odnětí svobody totiž mohou žalobce jeho rodinní příslušníci alespoň navštívit, ale pro případ vycestování žalobce z území to nebude z faktických důvodů realizovatelné.
9. Citová újma podle žalobce není jediným negativním dopadem napadeného rozhodnutí, dlouholeté odloučení žalobce od rodiny rodinu zasáhne také finančně. Žalobce odmítá názor žalovaného, že by žalobce mohl svou rodinu finančně podporovat ze země původu. To není fakticky možné, protože žalobce v zemi původu nevlastní žádný majetek, nežil v této zemi po dobu delší 20 let, a i pokud by si našel po svém návratu zaměstnání, příjmy, kterých by dosahoval, by byly řádově nižší než je průměrná mzda v České republice a potřeby rodiny by tak nebyla schopna pokrýt.
10. Rovněž je vyloučeno, aby rodina žalobce jej následovala do Vietnamu, protože všechny tři děti, které žalobce a jeho družka vychovávají, v České republice studují, žijí zde od raného dětství, Českou republiku považují za svůj domov, mluví česky a mají zde své vlastní sociální zázemí; naopak ve Vietnamu žádné zázemí nemají.
11. Žalobce rovněž nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že v době, kdy bude žalobce z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn, tedy v prosinci 2024, bude jeho nevlastní dcera zletilá, a že pokud bude chtít pokračovat ve studiu, může studium kombinovat s výdělečnou činností. Tento závěr totiž není úplný. Žalobce může být z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn i dřív, ve výkonu trestu se chová řádně a z tohoto hlediska tak podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nic nebrání. Nevlastní dcera středoškolské studium ukončí v létě roku 2024, a pokud by byl žalobce do této doby z výkonu trestu propuštěn, může si začít obstarávat prostředky k obživě legální cestou a umožnit tak své nevlastní dceři, aby se plnohodnotně věnovala vysokoškolskému studiu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

12. Žalobce tedy shrnul, že si je plně vědom toho, že řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu vyvolal on sám tím, že v České republice páchal trestnou činnost. Za spáchání trestného činu byl žalobci uložen trest, který v současné době také vykonává. Přesto však má nárok na to, aby byla jeho věc řádně a v celosti posouzena, a aby bylo výsledkem vedeného správního řízení zákonné rozhodnutí, které odpovídá kritériím přiměřenosti a není rozporné s mezinárodními závazky České republiky.
13. Zrušení povolení k trvalému pobytu fakticky znamená definitivní ukončení pobytu žalobce v ČR vůbec a pro žalobce tak představuje následky mnohem citelnější než vlastní trestněprávní postih. Žalovaný se s dopady napadeného rozhodnutí na jeho další život řádně nezabýval, dopady rozhodnutí na žalobce jsou bagatelizovány, resp. žalovaný uvádí zcela nerealizovatelné možnosti řešení jeho rodinné situace, které mají naznačit, že dopady na soukromý a rodinný život žalobce nebudou tak tvrdé, aby je bylo možné považovat za nepřiměřené. Žalobce má za to, že tyto závěry jsou důsledkem nedostatečně zjištěného stavu věci, když žalovaný neprovedl všechny dostupné a navrhované důkazy, které byly způsobilé stav věci řádně objasnit. V důsledku nedostatečně zjištěného stavu věci bylo vydáno rozhodnutí, které je nepřiměřené a nezákonné. Pokud by žalovaný provedl navrhované výslechy družky a nevlastní dcery, byly by tyto skutečnosti řádně a úplně objasněny a žalovaný by nemusel skutková zjištění nahrazovat svými domněnkami.
14. S odkazem na žalobní body pak žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a aby žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.
15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ohledně tvrzeného nepřiměřeného a nedostatečně zjištěného dopadu do rodinného a soukromého života žalobce odkazuje na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, neboť žalobní body žalobce jsou ve velké míře shodné s jeho vlastním vyjádřením v průběhu správního řízení, na které žalovaný reagoval již ve svém rozhodnutí. Žalovaný se podrobně zabýval jak rodinnou a osobní situací žalobce, tak i přiměřeností dopadu rozhodnutí do jeho rodinného a soukromého života a nezbytností tohoto zásahu. S ohledem na veřejný zájem, závažnost spáchaných trestných činů a formu a výši trestu však jeho rodinné vazby či délka pobytu na území ČR nepřeváží negativní okolnosti jeho chování spojené s trestnou činností.
16. Podle názoru žalovaného byl dostatečně zjištěn skutkový a skutečný stav věci. Součástí spisového materiálu je dostatek listinných důkazů ohledně rodinných vazeb žalobce na území a jeho vztahu k nim. Ostatně sám žalobce ve svém vyjádření na obsah těchto listinných důkazů odkazuje. Žalovaný nijak nezpochybňuje citové vazby žalobce na svou družku a nevlastní dceru, o kterou v době pobytu na svobodě pečoval, a nevyhnutelné dopady na jejich další život na území bez přítomnosti žalobce, tudíž nepovažoval za nutné tyto osoby předvolávat k výslechu, aby jen žalovanému potvrdily již zjištěné skutečnosti. Žalovaný však vyhodnotil, že zrušení pobytového oprávnění bude přiměřené svým dopadem do rodinného života žalobce a jeho rodiny navzdory všem uvedeným a zjištěným skutečnostem. Pokud chtěl žalobce poukázat výslechem družky a nevlastní dcery na likvidační dopady na jejich životy v případě ukončení pobytu žalobce v ČR, tak žalovaný uvádí, že se v tomto případě posuzuje především přiměřenost dopadu do rodinného a soukromého života žalobce.
17. Posouzení přiměřenosti zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodinných příslušníků je dostatečné, založené na dostatečně zjištěném

skutkovém stavu, a žalované rozhodnutí není nezákonné z důvodu nesprávného posouzení této otázky. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
19. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního bez nařízení jednání, když účastníci s takovým rozhodnutím věci souhlasili.
20. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že důvodem ke zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu podle ust. § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Nejdříve byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2011, č.j. 4T 21/2010, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 12. 2011, č.j. 3To 66/2011, jednak pro spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen trestní zákoník), dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jednak přečinu padělání a pozměňování předmětů k označení zboží pro daňové účely a předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti podle § 245 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a jednak přečinu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, 2 trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7,5 roků. Usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 31. 3. 2014, č.j. 40Pp 54/2014, byl účastník řízení podmíněně propuštěn na zkušební dobu 4 roků. Následně byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2020, č.j. 49T 11/2019, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 6. 2021, č.j. 11To 15/2021, odsouzen pro spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a to k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 roků do věznice s ostrahou, k trestu propadnutí věci a propadnutí náhradní hodnoty.
21. Tato skutečnost není mezi žalobcem a žalovaným sporná, a sporným není ani to, že pravomocné odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody je obligatorním důvodem pro zrušení povolení k trvalému pobytu.
22. Účastníci se však neshodnou v tom, zda byla splněna zákonná podmínka, že rozhodnutí je přiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce.
23. V této věci žalobce především namítal, že žalovaný neprovedl šetření týkající se soukromého a rodinného života žalobce v České republice a následně se pak nezabýval dopady rozhodnutí na jeho další život. Žalovanému je tedy vytýkáno nedostatečné zjištění skutečného stavu věci, když žalovaný nevyhověl návrhu žalobce na provedení výslechu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jeho družky a nevlastní dcery, za účelem prokázání toho, jaké likvidační dopady by ukončení pobytu žalobce mělo na jejich rodinný život. Zrušení povolení k pobytu bude mít podle žalobce za následek dlouholeté odloučení žalobce od rodiny, tedy rozpad rodiny a rodinného života, což se dotkne i finanční kondice rodiny.

24. Soud neshledal žalobní argumentaci důvodnou.
25. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se otázkou přiměřenosti zásahu rozhodnutí do soukromého nebo rodinného života žalobce obsáhle zabýval, a to na stranách 4 až 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí čítá celkem deset stran, je nepochybné, že žalovaný věnoval této záležitosti náležitou pozornost. Podstatný je přitom nejen rozsah, v jakém se žalovaný věcí zabýval, ale rovněž to, jaké skutečnosti při tom vzal v úvahu.
26. Stručně lze konstatovat, že na straně 4 se žalovaný zabýval žalobcovou rodinnou situací se zvláštním přihlédnutím k žalobcově péči o jeho nevlastní dceru V. T. Q.
27. Na straně 5 žalovaný hodnotil změny, ke kterým došlo v životě žalobcovy rodiny právě v důsledku jeho trestné činnosti a připomněl, že členům jeho rodiny nebyl pobyt na území České republiky zrušen a je tedy pouze na jejich rozhodnutí, zda budou žalobce následovat a povedou rodinný život mimo území České republiky.
28. Dále se žalovaný na straně 7 zabýval otázkou možného návratu žalobce do Vietnamu, když poukázal na to, že žalobce ve své domovské zemi strávil více než polovinu života. Současně žalovaný poukázal na to, že významnou část doby pobytu v České republice strávil žalobce ve vazbě, resp. ve výkonu trestu; tím si žalobce nevytvářel vazby k zemi pobytu, jež by podle dosavadní judikatury byly hodné ochrany.
29. Na straně 7 dále se žalovaný zabýval tím, zda a v jaké míře může žalobce po dobu výkonu trestu přispívat k finančnímu zabezpečení rodiny, přičemž dospěl k závěru pro žalobce negativnímu. Nikoliv žalobce, ale jeho družka je osobou, která v domácnosti generuje příjmy, podniká, pobírá vdovský a sirotčí důchod a sama dávala žalobci peníze na domácnost. Případné rozdělení rodiny by tak nemělo za následek neschopnost družky žalobce vést domácnost či nemožnost jeho nevlastní dcery dále studovat.
30. Konečně na stranách 8 a 9 žalovaný hodnotil použitelnou judikaturu, ohledně poměrování dotčených zájmů, respektování mezinárodněprávních závazků a (ne)existence práva cizinců pobývat na území České republiky.
31. Městský soud v Praze po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
32. Soud především odmítl námitku, že by žalovaný rozhodl, aniž by dostatečně zjistil skutečný stav věci. Jak je vyloženo výše, žalovaný se v napadeném rozhodnutí obšírně zabýval okolnostmi soukromého a rodinného života žalobce, a to zejména s přihlédnutím k otázce finančního zabezpečení jeho domácnosti a k otázce péče o žalobcovu nevlastní dceru. Své závěry k těmto záležitostem žalovaný vyličil na stranách 4 až 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž soud pro stručnost odkazuje, s tím, že tyto závěry shledává věcně správnými a opodstatněnými. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal též právě i s těmi skutečnostmi, které se týkají soužití žalobce s paní H. T. K. a sociálního a ekonomického postavení jeho nevlastní dcery V. T. Q. Soud konstatuje, že jedinou „vadou“, jež toto vypořádání provází, je fakt, že žalovaný tyto skutečnosti vyhodnotil jinak, než jak by si žalobce přál.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

33. Pokud žalobce v žalobě namítal nedostatečná skutková zjištění, nijak nevyložil, v čem by měla být zjištění, ze kterých vycházel žalovaný, nesprávná či neúplná, a v jaké směru by tedy měla být navrhovaným výsledkem družky žalobce a jeho nevlastní dcery opravena či doplněna. V žalobních námítkách neuvedl žalobce žádné tvrzení o jiných skutkových okolnostech, než které byly žalovaným vzaty v úvahu.
34. Kromě toho soud poukazuje na to, že žalobce nijak nezpochybnil závěry žalovaného o tom, že to nebyl žalobce, kdy by především zabezpečoval po finanční stránce chod jeho domácnosti, a že by se zrušením žalobcova pobytu situace jeho rodiny významně zhoršila ve srovnání se stavem, kdy je žalobce ve výkonu trestu.
35. Shodně se závěrem žalovaného pak soud konstatuje, že stav, kdy žalobce může být oddělen od své rodiny, nenastal v důsledku skutečností, jež by žalobce nemohl ovlivnit, ale právě naopak – byl to žalobce, kdo svým vědomým a záměrným jednáním, tedy trestnou činností, vyvolal stav, jež se může života jeho rodiny negativně dotknout. Žalobce přitom neuvedl nic o tom, že by jej k trestné činnosti dovedly okolnosti, jež by nebyl schopen odvrátit, nebo které by z důvodu zvláštního zřetele hodného bylo na místě přičíst žalobci k dobru.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Soud tedy uzavřel své úvahy s tím, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně a věcně správně vypořádal s tím, zda je zrušení platnosti žalobcova povolení k trvalému pobytu přiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce, a že tak učinil na základě dostatečně zjištěných skutkových okolností. Vzhledem k tomu soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce úspěch ve věci neměl a žalovanému žádné náklady nad rámce jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. ledna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.